

РЕШЕНИЕ

№ 3181

гр. София, 14.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 03.05.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **11153** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на В. Д. Ц. срещу мълчалив отказ на кмета на Район „Л.“-СО по негово искане вх.№ РЛЦ17-ВК08-922/5/ от 28.07.2017г. относно предвидена за изграждане улица-тупик по границите на УПИ XIV-1460, УПИ X-1171, УПИ IX-891 и засягаща частично УПИ VI-888, кв.94, м.“К. вада“.
От фактическа страна жалбоподателят излага, че е собственик на ½ ид.част от УПИ X-1171, кв.94. До края на м.май 2017г. имал достъп до имота си по асфалтов път, изграден преди 1988г. в УПИ II-1440, УПИ III-1440 и УПИ IV-1440. На 12.06.2017г. собствениците на горепосочените имоти, през които е преминавал асфалтовия път, го премахнали като по този начин премахнали единствения транспортен достъп до имота на жалбоподателя и останал възможен единствено пешеходен достъп. По действащия регулационен план за осигуряване на достъп до имота му и до други имоти, било предвидено изграждането на улица-тупик по границите на УПИ XIV-1460, УПИ X-1171, УПИ IX-891 и засягащ частично УПИ VI-888, кв.94, м.“К. вада“, която не била изградена до настоящия момент. Поради това жалбоподателят сезирал кмета на Район „Л.“-СО с искане, заведено с вх.№ РЛЦ17-ВК08-922/5/ от 28.07.2017г. /л.19 и сл. по делото/, в което, след като изложил посочените по-горе обстоятелства, поискал /при условията на алтернативност/ следното: 1. Да бъде извършено необходимото от кмета действие по прилагане на уличната регулация в частта относно улица-тупик; 2. В случай, че това е невъзможно – да бъде изграден временен път, който да следва

улицата-тупик; 3. Тъй като е изтекъл срока по чл.208 ЗУТ за започване на отчуждителни мероприятия, доколкото предвидената по плана тупикова улица е елемент от техническата транспортна инфраструктура по чл.64 ЗУТ, да бъде върнато старото положение и премахнатата асфалтова [улица], УПИ III-1440 и УПИ IV-1440 да бъде възстановена.

С Определение № 7757/09.11.2017г. производството по делото е прекратено на основание чл.159, т.1 АПК поради липсата на годен за оспорване административен акт, предвид това, че по заявлението на жалбоподателя до него е изпратено писмо изх.№ Към РЛЦ17-ВК08-922/10/ от 12.09.2017г. на кмета на район „Л.“-СО /л.23-24 по делото/, съдържащо отговор на поставените въпроси.

По реда на инстанционния контрол, с Определение № 714/17.01.2018г. по адм. д. № 14307/2017г. на ВАС прекратителното определение е отменено в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата срещу мълчалив отказ на кмета на Район „Л.“-СО по искане от 28.07.2017г. за изменение на ПУП – План за улична регулация на основание чл.134, ал.2, т.1 вр. чл.208 ЗУТ и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. Видно от мотивите на определението съдът е приел, че по това искане липсва произнасяне от ответника, а такова той дължи с изрична заповед, поради което е налице мълчалив отказ - годен предмет на оспорване като въпрос по същество е дали този отказ е издаден от компетентния за това орган - кмета на Район „Л.“-СО, при делегирани правомощия от кмета на СО, или е следвало да бъде издаден от друг орган, в която хипотеза при произнасянето съдът дължи изпращане на преписката на компетентния по искането орган.

Предвид изложеното, жалбата е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Фактичката обстановка, изложена в жалбата, по която страните не спорят, се потвърждава от приетите по делото доказателства. Видно от нотариален акт за собственост на недвижими имоти № 69, том II, рег.№ 4453, дело № 204/2007г., жалбоподателят е признат за собственик на двуетажна жилищна сграда – източен близък заедно с ½ идеална част от общите части на сградата и ½ идеална част от поземления имот, в който тя е изградена, представляващ ПИ пл.№ 1171, кв.94 по плана на [населено място], м.“К. вада“, целият с площ от 560 кв.м, като съгласно приетия за местността регулационен план за част от ПИ пл.№ 1171 е отреден УПИ X, кв.94 с площ от 555 кв.м, а останалата част от 5 кв.м е отредена за улица. Видно от скица на л.13 по делото западната регулационна граница на имота е лице към предвидената с ПУП улица.

От приетите по делото доказателства - Решение на СОС № 45 по Протокол № 24/30.03.2001г., поправено с Решение № 147 по Протокол № 40/18.07.2002г. на СОС и графичната им част /л.129 и сл. по делото/, както и от приетото без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, се установява, че действащият ПУП - Частичен регулационен и кадастрален план /ЧРКП/ за м.“К. вада“, квартали 41, 89, 94, е одобрен с Решение № 11 по Протокол № 18 от 13.11.2000г. на СОС /л.133 по делото/, който план е първа регулация за местността, в която попада и УПИ X-1171 от кв.94. Цялостният регулационен план на м.“К. вада“ е одобрен с Решение № 45 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС, поправено с Решение № 147 по Протокол № 40/18.07.2002г. на СОС. Предвидена е улица-тупик с о.т. 349-67а /с обръщателна/, с ширина 6,00 м, от които ширината на уличното платно е 4,5 м и ширина на тротоарите 2 бр. по 0,75 м. Улицата-тупик обслужва УПИ X-1171, УПИ

XIV-1460, УПИ IX-891, УПИ VI-888 и УПИ XXI-1440 /по корекциите в зелен цвят - л.133/. Площта на тротоара, предвиден към улицата-тупик попада върху площта на имот с пл.№ 1171 /л.79/.

Действащият ПУП - ЧРКП е изготвен върху кадастрална основа, върху която е видима асфалтовата алея, минаваща през УПИ XXI-1440 и служила за достъп до имота на жалбоподателя - УПИ X-1171. Асфалтовата алея е нанесена в кадастралната карта след 1975г. и няма статут на улица. По действащата кадастрална карта за местността, одобрена със Заповед № РД-18-739/21.11.2017г. на изпълнителния директор на АГКК асфалтовата алея е отпаднала. Налице е само улицата-тупик с о.т.349-67а. Улиците-тупик са обслужващи улици, попадат в категорията второстепенна улична мрежа -VI клас - чл.77, ал.1 от ЗУТ.

До трасиране на улицата-тупик транспортното обслужване на УПИ X-1171 е чрез асфалтовата алея. Площта на тротоара, предвиден към улицата-тупик попада върху площта на имот с пл.№ 1171 /л.79/. По данни на Район „Л.“-СО отчуждителни производства не са извършвани.

От жалбоподателя до кмета на Район „Л.“-СО е подадено искане вх.№ РЛЦ17-ВК08-922/5/ от 28.07.2017г. /л.19 по делото/, в което са изложени посочените по-горе обстоятелства като са направени три алтернативни искания за решаване на въпроса с транспортния достъп до имота му, третото от които е „...връщане на старото положение и премахнатата асфалтова [улица], УПИ III-1440 и УПИ IV-1440 да бъде възстановена“, предвид обстоятелството, че законово определения 10 годишен срок по чл.208 ЗУТ е изтекъл.

Това искане по същество е искане за изменение на действащия ПУП в частта на плана за улична регулация, с правна квалификация по чл.134, ал.2, т.1 ЗУТ – когато в съответния срок по чл.208 не е започнала процедурата за отчуждаване.

Съгласно посочената разпоредба /чл.208, ал.1 ЗУТ/ срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл.64 - публична собственост на държавата и общините, а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл.61, ал.4 - петнадесет години от влизане в сила на плановете. След изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл.134, ал.2, т.1. Т.е. право да иска изменение на плана има само собственикът на имот, за който е предвидено отчуждаването му за изграждане на обект – публична държавна или общинска собственост като изменението, което може да инициира е само в рамките на собствения му имот или привеждане на регулационните граници в съответствие с имотните, предвид липсата на предприети действия по отчуждаване на имота/съответната част от него, предвидена за задоволяване на държавната/общинската нужда.

Тъй като жалбоподателят се легитимира като собственик на ½ идеална част от ПИ пл.№ 1171, за който е отреден УПИ X-1171, кв.94, а действащият ПУП предвижда по отношение на този имот отчуждаването на 5 кв.м за тротоар на предвидената с плана улица-тупик, то искането на жалбоподателя е допустимо само в частта за тези 5 кв.м, но не и по отношение на УПИ II-1440, УПИ III-1440 и УПИ IV-1440, на които не е собственик. Този извод следва и от анализа на цитираните в писмената му защита

разпоредби – възстановяване на положението, съществувало преди това, в случая привеждане на регулационните граници по имотни такива, но само досежно собствения му имот. Искането му за изменение на плана и регулационно предвиждане на премахнатата асфалтова алея върху имоти – частна собственост на трети лица, предвид това е недопустимо, освен поради обстоятелството, че не е собственик на тези имоти, и поради това, че соченото правно основание за искането – това по чл.134, ал.2, т.1 ЗУТ, не е налице.

На следващо място не е спорно между страните, че до премахването на асфалтовата алея, изградена върху УПИ II-1440, УПИ III-1440 и УПИ IV-1440, транспортният достъп до имота на жалбоподателя се е осъществявал посредством нея. Тази асфалтова алея, както се установи по делото, няма и никога не е имала регулационен статут, т.е. представлява незаконен строеж по см. на чл.225, ал.2, т.1 ЗУТ, подлежащ на премахване като такъв, а чл.134, ал.4, т.1 ЗУТ установява категорична забрана за изменение на влезли в сила подробни устройствени планове с цел узаконяване на незаконно изградени строежи.

На трето място, искането на жалбоподателя е отправено до некомпетентен орган. Съгласно чл.135, ал.1 ЗУТ исканията за изменение на устройствените планове се правят от лицата по чл.131 /собствениците на недвижимите имоти, лицата с ограничени вещни права върху тях и концесионерите/ с писмено заявление до кмета на общината, който е компетентният орган да разреши или откаже изработването на проект за изменение на плана – чл.135, ал.3 ЗУТ.

По делото е приета като доказателство Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на кмета на СО /л.121 и сл./, публично достъпна на интернет страницата на Направление „Архитектура и градоустройство“, СО на адрес: <https://www.sofia-agk.com>, от която се установява, че правомощията си по чл.135, ал.1 и ал.3 ЗУТ кметът на СО е предоставил на главния архитект на Столична община с т.1.22 и т.1.24 от тази заповед. Предвид това за ответника – кмета на Район „Л.“-СО, не е било налице задължение за произнасяне по заявлението на жалбоподателя в посочената част - в този см. Определение № 3220/15.03.2017г. по адм. д. № 9558/2016г., II отд. на ВАС, Определение № 5602/20.04.2011г. по адм. д. № 4263/2011г., 5 чл. с-в на ВАС, Определение № 14237/23.12.2015г. по адм. д. № 12864/2015г., VII отд. на ВАС, Определение № 3353/03.04.2007г. по адм. д. № 2270/2007г., 5 чл. с-в на ВАС, Определение № 5988/15.05.2017г. по адм. д. № 8917/2016г., VI отд. на ВАС, Определение № 1666/05.02.2013г. по адм. д. № 15449/2012г., 5 чл. с-в на ВАС и др.

С оглед изложеното ще следва жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и в съответствие с дадените задължителни указания искането на жалбоподателя за изменение на действащия ПУП, заведено с вх.№ РЛЦ17-ВК08-922/5/ от 28.07.2017г. по описа на Район „Л.“-СО, да бъде изпратено на компетентния административен орган – главния архитект на СО.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, направена в отговор по жалбата на л.127 по делото, чийто размер следва да бъде определен на 200 лева с оглед фактическата и правна сложност на спора, на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.144 АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК и чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.24 НЗПП, вр. чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. Ц. срещу мълчалив отказ на кмета на Район „Л.“-СО по искане вх.№ РЛЦ17-ВК08-922/5/ от 28.07.2017г. за изменение на ПУП – План за улична регулация на основание чл.134, ал.2, т.1 вр. чл.208 ЗУТ.

ИЗПРАЩА делото като преписка на главния архитект на Столична община за произнасяне по искането на жалбоподателя, заведено с вх.№ РЛЦ17-ВК08-922/5/ от 28.07.2017г. по описа на Район „Л.“-СО, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение, при съобразяване на дадените в мотивите му указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА В. Д. Ц. да заплати на Столична община сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: